

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Croacus Elisii Calentii Amphraten. De bello Ranarum. In
quo Adolescens iocatus est**

Calenzio, Eliseo

Argentorate, 1511

VD16 C 220

Liber Tertius incipit

[urn:nbn:de:bsz:31-290342](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-290342)

CROACVS:

Quin etiam tenues vittas, pallamq; rigētem
 Audaces rosere manu quæ stagmina fœci.
 Nec contra hos querulas ausi conducere ranas,
 Vtraq; progenies nobis inuisa ferarum est.
 Nam cum me bello fessam, somnoq; viaq;
 Acciperet Lerneus ager, lateq; sub vmbra
 Arboris optatę posuissem languida membra,
 Hæ longam tristi noctem fœcere querela,
 Clamauere omnes & turbauere quietem.
 Riserunt superi toto conuicia cœlo,
 Iratamq; deam blando sermone precati
 Muribus, & fatuis orant ignoscere ranis.
 Et demum ad pugnas redeunt spectantq; silentes.

LIBER TERTIVS INCIPIT.

RIMVS in arma furens Cicerectus plia tētat,
 p Magnanimusq; audet bello appellare Croacū
 Hærentem ripis, & prælia prima negantem.
 Nec ferus arma ducum, nec plebis vulnera vitat,
 Incautumq; ferit squamoso in pectore Graccum
 Progenitum cumis patria qui cæde carebat,
 Infœlicis aui studio meliore canentis,
 Fit strepitus, & tela volant, ruit agmine toto
 In mures armata acies, & prælia miscent.

LIBER TERTIVS

Tum rex Intrepidus Rotirū Cullumq; potentem
 Auxilio mittit socijs, additq; furentem
 Dentibus & telis socia cum plebe catellum.
 Hic bellatorem Eropilum primoq; repertum
 Sauciat, & torua correptum strangulat ira
 Demittitq; neci Fialem, cui foecerat auro
 Squamosum natura caput, rictusq; decoros.
 Inde ruit telis semper grauioribus audax
 Obuius is, nunc dente ferit, nunc vulnerat hasta
 Ecce trahunt pugiles effossum pectora ranæ
 Murem Phippialem, captumq; ad littora cogunt.
 Cunctantēq; premunt manibus, vi, vulnere, ferro,
 Inuaduntq; fero salientes agmine ranas
 Turbauitq; viam & sese medio obtulit agro.
 Aspicit hoc miseroq; parat si possit amico
 Cullus opem, sociosq; furens sic increpat ore.
 O timidi patimur ranarum op' probria mures?
 Iamdudum liquidis Olearus nabat in vndis.
 Et nunc Phippialem miserum per de uia raptant,
 Viciaoq; parant captiuum mergere fluctu
 Ite oro mecumq; neci, vel demite murem,
 Vel moriamur ait, factoque hic foedere cuncti
Profiliere, simul strepitum, stragemq; dedere.

C

CROACVS

Extemplo conuersæ aties, omniscq; lacinae
 It populus, circūq; hostes glomerantur anhelos,
 Flectuntur tæla in clipeos, ocreasq; fabarum,
 Duræq; monticolū mirantur tegmina ranæ,
 Bellantes, possuntq; fero se Marte tuentes
 Impediunt numero, tanta est audaciâ ranis
 Nec tumide morsus vitant, nec tæla, nec enses,
 Sub pedibusq; tenent clipeos, hostesq; minantes,
 Haud aliter catulos prope cum sua pignora diræ
 Latratu sensere sues, vna vndiq; turbam
 Inuadunt magno fremitu, & rumore tremendo;
 Nunc illos passim rapiunt, & in aera iactant,
 Nunc pedibus, rictuq; caua tellure recondunt,
 Diripiuntq; animas, & corpora fessa trucidant.
 Protinus armati miles Rupinus, & Azur,
 Et Feracafus ouans armis, turmæq; sequentes
 In Martem, cædemq; ruunt, aptantq; lacertos,
 Inuaduntq; fero salientes agmine ranas.
 Tum primi insidias, iraticq; Azuris arma
 Infoelix Lericon sensit, iuuenisq; Molocrus,
 Nigrantemq; ferit geminis in pectore Corbum
 Vulneribus, patuere iecur, suffecta; nigro
 Extâ cruore, iacet medio resupinus in agro

LIBER TERTIVS

Non tulit exitum, miserandaq; fata Torocles
 Ammissi focij, nec te sine vindice, dixit
 Corbe facere putent mures, ego sanguinis vltor
 Vltor ero, dixitq; & tæla trementia iecit.
 Quæ nisi ferrato velox Rupinus & armis
 Acciperet clipeo suetus, certe Azuris illa
 Hæssisset lateri, & vulnus lætale dedissent,
 Ast ille hæc, & tu caro comes ibis amico
 Improbe cum Corbo stigas pperabis ad vndas,
 Dixit, & ingenti trafecit pectora tælo.
 Parte alia pereunt Baracus, Lerduſq; senecta
 Debilis, & passus duo millia vulnera Silus.
 Nec tantum duro pereunt certamine ranæ.
 Occidit infœlix Cicerectus vulnere Cocci.
 Currentemq; ferit clipeo deformis Arampus
 Cullum animo insignem, tum duro pectore tælum
 Rumpitur, & rupta Feracasum vulnerat hasta.
 Hic magis assumptis sæuis Mars impius armis,
 Auditur fremitus belli, gemitusq; cadentum,
 Et crudeles voces & furor armatorum.
 Per iuga ceu canibus montana furentibus audit
 Frendere apros, siluasq; fero resonare tumultu
 Venator, mistasq; virum concurrere voces,

CROACVS

Latratufq; canum prædeq; furentis hiatus
 Tandem vbi defeffas longo certamine ranas,
 Amiffosq; duces fenfit Rodilardus, in hoftem
 Ipfe ruit magna comitum vallante caterua.
 Miratur populi turmas, acq; arma Croacus
 Infueta, & tollens oculos, pro Iuppiter inquit
 Tanta ne pgenies filiarum in montibus errat?
 Dij fuperi prohibete minas, Nymphæq; decoræ
 Quas colimus, veftriſq; hilares habitamus in vndis
 Eripite hanc peſtem, & crudelia vulnera ranis.
 Dixerat, inſiliunt omnes vno agmine mures.
 Sæuior ante alios telo Rodilardus acuto
 It, memorans cari crudelia funera nati,
 Ultoremq; necis ſeſe per ſidera iurat,
 Clamantemq; videt, muresq; in bella vocantem.
 Tectum armis, tectum folio viridante Coroſtum,
 Illum cum clipeo crudeli vulnerat hafta,
 Spirantemq; animam ſicca defixit harena.
 Mox Eradū, fortemq; neci demittit Arampum.
 Criſtatumq; ferit tumido ſub pectore Iopen.
 Tela mouent iterum ranæ pugneq; reſiſtunt.
 Parte ab vtraq; cadunt mures Rupinus & Azur
 Et Sapus & Lepadon pereunt, iuueniſq; catellus.

LIBER TERTIVS

Lintea de lubro sinuant direpta Dianæ
 Quod fuerat media in silua sub rupe vetustum
 Et vittæ per aquas, atq; aurea vela feruntur.
 At deus immites exire Croacia cancos
 Stag ia iubet, sociasq; lacu defendere ranas.
 Illis dena pedum vestigia, denaq; in arcus
 Crura recurvantur, laterumq; a margine ludunt.
 Ambiguumq; iter est, & deuius vsus eundi,
 Inq; humeris erecti oculi, ceruicibus vllis
 Non herent capita alta, latent sub pectore dentes.
 Monstrum ingens, quo non aliud natura creat
 Deterius, visusq; horrendum, & morsibus audax.
 A dextra, leuaq; gradum nituntur, & æquo
 Per terras auidi atq; vndas discrimine currunt.
 Et dirum gemina minitantur forpice bellum.
 Faucibus armati, & curua testudine tecti.
 Non contra hos clipei murum, nec spicula p̄sunt.
 Tæla quoq; in duro flectuntur inania dorso.
 Quin etiã superant morfu, furit agmen aquarũ
 In miseros mures, foueisque inuenta trucidat
 Agmina ruricolæ gentis, populosq; latentes
 Conuocat armatas acies Rodilardus, & illis
 Hæc ait, o ciues pro ranis numina pugnant,

CROACVS

Aspicite obsceni veniunt in proelia Cancri.
Nescio quis deus hos in vulnera nostra fatigat,
Cedamus superis, victi certamine diuum,
Inuisiq; deis patrios redeamus ad agros.
Sic ait elachrymans, & prelia sæua diremit.
Hæc lusisse sat est properato carmine musa.
Septima lux operi finem dedit. exiit vultus
Mortales, quos hic mecum dignata puella es,
Atq; in pegaseos iam diua relabere fontes.

FINIS

Argentorat. in Aedibus Schurerianis.
ANN. M. D. XI.

CONRADO DVNTZEN
HEMIO. II. DICTATO
RE ARGENTINEN.

REGNANTE CAESARE
MAXIMILIANO
P. F. AVG.